

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata na zwyczajnym papierze złp. 12, na francuzkim złp. 15

NUMER 121.

Pojedynczy numer na zwyczajnym papierze gr. 10.

SOBOTA DNIA 20 LISTOPADA 1830 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 5, 816	+ 4. 6	100			
19. 12	„ 5 879	+ 7. 0	100	Połn: ws słaby wschodni słaby	pochmurno „ „	
8	„ 6 009	+ 7. 3	100	„ „	„ „	
9	„ 6. 149	+ 5. 4	100	zachodni słaby	„ „	deszcz.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

KRAKÓW 20 Listopada. — Gazeta krakowska ciągle nadal wychodzić będzie. Od pierwszego stycznia 1831 niebędzie już na ordynaryjnym papierze wydawana jak tylko na sprzedaż w pojedynczych numerach i dla tych prenumeratorów, którzy jej zawczasu niezapisała. — Przy zachowaniu zwyczajnej ceny złp. 12 kwartalnie, szanowni abonenci, którzy przed dniem 1 stycznia złożą prenumeratę, odbierać będą gazetę na welinowym papierze; po dniu zaś 1 rzeczonego miesiąca, za tę samą cenę na papierze ordynaryjnym; albowiem liczba exemplarzy na welinie, w miarę tylko zapisów drukowana być może.

Prenumerata gazety na całe królestwo polskie, dla zaszytych zmian co do ceny portowi, utrzymuje się tylko jedna na złp. 18 kwartalnie, z zapewnieniem exemplarzy na welinowym papierze dla tych prenumeratorów, którzy ją wcześniej zapisała.

Podział przedmiotów gazety ciągle będzie następujący:

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

RZECZY HANDLOWE.

LITERATURA.

ROZMAITOŚCI.

Pod względem wiadomości zagranicznych, żeby je uczynić prostszymi i zwieźlejszemi; postanowiła Redakcja utworzyć sobie własną formę, której ta będzie towarzyszyć dogodność, że oddział ten, stając się niejako historią dziennych wydarzeń politycznego świata, oczyszczony z nudnej jednostajności dziennikarskiej, powtarzania za każdą razą dat i miejsc zkąd wiadomość nowizjaty była; nieprzestanie dla każdego być jasnym i dokładnym; albowiem na wstępie swoim będzie miał krótki wkras źródła, z których pochodzi. Formę tę, dla dania tym jaśniejszego wyobrażenia rzeczy, zaraz od dzisiejszego numeru przybrałszy.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Dzisiejsze wiadomości zagraniczne, dochodzą:
 z Petersburga do d. 2, — z Bruzelli do d. 4,
 od brzegów Menu do 9, — z Paryża do 6,
 z Londynu do 5, — z Lipska do 4 listopada —
 z Madrytu do 25 października.

Podług urzędowych ogłoszeń w Moskwie po d. 21 października, zostawało chorych 691; d. 22 b. m. zachorowało 194, wyzdrowiało 35, umarło 91, zostało 791; d. 23 b. m. zachorowało 196, wyzdrowiało 25, umarło 81, zostało 883; d. 24 b. m. zachorowało 200, wyzdrowiało 18, umarło 92, zostało 973; d. 25 b. m. zachorowało 237, wyzdrowiało 39, umarło 105, zostało 1066; d. 26 b. m. zachorowało 244, wyzdrowiało 30, umarło 118, zostało 1162; d. 27 b. m. zachorowało 157, wyzdrowiało 21, umarło 104, zostało 1212; d. 28 b. m. zachorowało 169, wyzdrowiało 36, umarło 86, zostało 1259; (od początku choroby po d. 29 października zachorowało 3029, umarło 1482). — Tymczasowa rada lekarska ustanowiona w Moskwie po rozpatrzeniu się w sposobie leczenia Cholery, podawanym przez smoleńskiego mieszczanina Jana Chlebników, znalazła, iż z liczby doradzanych przez niego środków, o jednym tylko wyrzec można, iż powinien być pomocnym. Jest to użycie zewnętrzne potruchoy z siana, oparzoney wrzątkiem w zasklepionym garnku, którą wynalazca radzi okładać czyli osypywać chorego, obwinawszy go naprzód w prześcieradło aż po piersi. Co się tyczy wewnętrznych lekarstw, ze zdaniem rady lekarskiej, nie inaczej jak pod dozorem lekarza użytymi być mogą. Chlebnikowi dano kilku chorych, których on leczęcy swoim sposobem w obecności dwóch lekarzy. Doświadczenie dopiero pokaże, o ile można ufać podawanym przez niego środkom. — Podług wiadomości z Nowogoczerkaska na ziemi wojska dońskiego, pod d. 11 października r. b. umarło z Cholery 1334 lu-

dzi, wyzdrowiało 438, pozostało 29 chorych. Choroba w tym kraju całkowicie już prawie ustała. — W niższym Nowogrodzie od d. 11 września po 10 października było w szpitalach chorych 534, wyzdrowiało 189, umarło 336, w ogóle w szpitalach i domach mieyskich po 1 b. m. umarło 549. Liezba zapadających na Cholereę tak się zmniejszyła, iż w krótkce spodziewają się zupełnego ustania tej choroby. — W Tyflisie od d. 9 sierpnia po 30 września b. r. było chorych 2222, umarło 1575, wyzdrowiało 647. — Z tegoż miasta, z dnia 24 września donoszą, że od kilku dni nikt już na cholereę nie zachorował, co każe wnosić, iż choroba ta całkiem ustała. Miasto zostało ożywione, mieszkańcy zaczynają powracać, sklepy się otwierają, nawet owoce przedawać już wolno. — Gazeta moskiewska zawiera następujący artykuł: "W chwili niebezpieczeństwa, rzadko kto zdrowe sądzi o rzeczach; większa część publiczności przeciwnie jakby pozbawia się samochcąc sposobności poymowania najprostszej i łacnej prawdy. Cholereę, albo można zatamować siłami ludzkimi, albo nie. Jeżeli nie można; każdemu więc zostaje zdać się na wolę boską, jak zaleca święta religia chrześcijańska. Jeżeli zaś można ją odwrócić, zatamować, (o czem nie wątpi żaden medyk, na mocy doświadczeń w Orenburgu, Astrachanie, Saratowie), mieszkańcy powinni zupełną położyć ufność w Bogu i zwierchności, która, przed ich oczyma, robi wszystko co tylko można, dla dobra powszechnego. I w rzeczy samey, czego nam więcej żądać? Sam monarcha jest z nami! Na pierwszą wiadomość o burzy, jeszcze dalekiej, nie bliskiej; przyleciał do nas na skrzydłach oycowskiej swojej miłości: orzeźwiać, posieszać, zbawić nas, i teraz pomazaniec Boski, władca milionów, podziela z nami wszystkie niebezpieczeństwa, myśli o dobru naszym. Metropolita, jenerał gubernator, wyżsi urzędnicy,

duchowni i cywilni, czynnie wspólnie ubiegają się do wypełniania zbawiennych jego przedsięwzięć; wybrani ze wszystkich stanów obywatele, pomagają im swojemi trudami. Każde przełożenie, każda rada, są brane pod ogólną rozwagę. A tak zdanie się na wolę bożą, nadzieja w monarsze, ufność w rządzie! — „Rada medyczna już kilka razy ogłaszała, iż pewnym ochronczym środkiem od cholery, jest spokojność umysłu; w ostatnim atoli czasie, wiele się okazało dowodów, że niektórzy mieszkańcy mało korzystają z tego ostrzeżenia, i wpadają w słabość jedynie od samego strachu. Ustawicznie myśląc i mówiąc o cholery, nie dziw, że się czuje zawrót głowy, ciśnienie pod łytką. Jeżeli zaś przyłączy się jeszcze do tego inny jaki środek, podsycający cholery, n. p. przeziębienia się, obciążenie żołądka, poruszenie umysłu; wtedy przywołana choroba istotnie się zjawia, pod tym lub owym kształtem, mocniejsza lub słabsza, podług temperamentu, a rzeczywistość zastąpi miejsce pozoru. Jak mocną jest człowieka wyobraźnia, dowodzić nie trzeba. — Niektorzy obywatele, widząc w pierwszych numerach gazety małą liczbę zmałych, utrzymywali, że w Moskwie nie ma cholery; drudzy przeciwnie, ośmielali się wątpić o pewności wyleczeń; teraz ci i owi postrzegają, że ich rozumowania były bezzasadne; że oraz, jak teraz, tak i pierwej wystawiano im prawdę, bez powiększenia i zmniejszenia niebezpieczeństwa., — Kilku żołnierzy pracujących, odkryło w oddaleniu o 6 werszt od Kerczn pod jednym pagórkiem budowę złożoną z wielkich kamieni. Po bliższem rozpatrzeniu przekonano się, iż to był nagrobek; znaleziono zaś pod nim wiele naczyń brązowych, srebrnych i złotych, niemniej wiele innych przedmiotów bardzo piękney roboty i wysokiej wartości, tak we

względnie archeologicznym, jak co do gatunku metalu. Do cenniejszych przedmiotów należą trzy wielkie czary, cztery kielichy i ułamki zbroi brązowej i t. d. dwa srebrne rogi z ryciną barana, cztery srebrne wazy, z których trzy połączone; trzy srebrne czary, złoty puhar z rycinami kilku Scytów, dwie korony różnemi ozdobione figurami, dwa łańcuszki naszyjne; wiele po części złotych, po części połączanych naramników, jeden saydak z greckim napisem: *Por Naxo*; dwa wielkie medale z obrazem Minerwy, wiele innych medalów, wielki pierścień, metalowe zwierciadło, kamień do ostrzenia i wiele innych pomniejszych przedmiotów; wszystko złoto waży około 8 fontów. — Cesarz Brazylii Don Pedro zakończył dnia trzeciego września zwyczajne posiedzenie powszechnego zgromadzenia prawodawczego, mową następującą: „Zacni i szanowni reprezentanci narodu! Mocno ubolewam widząc się w nieprzyjemney potrzebie oświadczenia powszechniemu zgromadzeniu, iż przyszedł czas do zamknięcia tego posiedzenia, a nieprzedsięwzięto środków, których konstytucya krajowa wymagała, które ja poleciłem, i których kraj spodziewał się po przywiązaniu swoich reprezentantów do oyczyzny. Gdy atoli ja, którego pomysłność Brazylii naywięcej i naybliżej obchodzi, obowiązany jestem, spiesźnie i skutecznie zaradzać niedoli kraj dotykającej, widząc niezbędną potrzebę tak niektórych prawodawczych środków, jeszcze nierozstrzygnionych, jako też innych, których krytyczne stosunki, w jakich się Brazylia znajduje, wyciągają: postanowiłem więc zwołać naydzwyczajne zgromadzenie dla naradzenia się względem przedmiotów, które w mowie z tronu wyłuszczyłem. Posiedzenie jest ukończone., Po tej mo-

wie wyszło postanowienie, zwołujące nadzwyczajne powszechne zgromadzenie na d. 8 września, które w ostatnich dniach października ma się ukończyć. — Rząd tymczasowy Belgijów zważywszy, że jest rzeczą największej wagi ukończyć jak najprędzej organizacją wojska i wszystkich gałęzi administracyjnych, mianował na miejsce kommissji wojennej, ustanowionej przez rozporządzenie z dnia 15 października, KOMITET WOJENNY, składający się z generała majora Nypels, generała dywizji Goethals, pułkownika Brixhe, podpułkownika Gistellas i byłego agenta wydziału wojennego Bassompierre. Dalej powołał rząd tymczasowy wszystkich z milicyi krajowej, którzy byli na urlopiach, do swoich oddziałów. — Potter ogłosił znowu swoje wyznanie polityczne, w którym mocno za utworzeniem rzeczypospolitej przemawia. Jednakże zasady jego niewielu mają stronników, i przy wyborach przygotowywanych na kongres, odbytych w tuteyszym mieście, był co do uzyskania większości głosów 44tym w rządzie kandydatów. — Twierdzą, że Anglia, Francya i Prussy odbędą kongres, i na nim ustanowią pewne warunki względem uspokojenia Hollandyi i Belgijów. Warunki te mają być przedstawione tymczasowemu rządowi w Bruxelli, z żądaniem, aby w oznaczonym czasie zostały przyjęte. — Adwokat van de Weyer, członek wydziału centralnego, popłynął do Londynu. Ma on mieć pewne zlecenie do księcia Wellingtona. — Według wiadomości nadeszłych do Frankfortu nad Menem, jest coraz większa nadzieja, że sprawa niderlandzka zakończy się w drodze pojednania. — Między następcą tronu francuzkiego xążę Orleans wyjeżdża do Grenobli, przez miasta Orleans, Moulins, Genat, Thiers i Lyon, dla przeglądu gwardyi narodowych. Żadnych uro-

czystości, festyńdów, uczt, honorów, przyjmować nigdzie niebędzie, i jako prywatny w oberżach stawać zamierza. — Ministerstwo francuzkie wojny, zajęte jest najmocniej teraz, nową organizacją wojsk. — Słychać, że powstańcy hiszpańscy z podwojnym zapalem mają na nowo wkroczyć do granic swej oyczyzny. Z drugiej strony karliści zagrażają oddzielną rewolucyą z powodu prawa salickiego; w Madrycie nawet obawiano się wybuchnienia rewolucyi w całym państwie, którą zapowiedziano na dzień 27 października; rząd wiadomy jest wszystkiego. — Pospólstwo londyńskie, zaczyna coraz gęściej pokazywać się z trójkołorową chorągwią. Gdy książę Wellington przybył do parlamentu, otoczyło go z wrzawą, 12 takich chorągwi i przytym ciskano na niego kamieniami; przeciwnie zaś książę Sussex z radosnemi okrzykami był powitany. Między innemi dano się słyszeć z żądaniem, aby odtąd kreskowanie w parlamencie odbywało się przez gałki. — Znany Van Halen, który był naczelnym dowodzą bruxelczyków w czasie wybuchłej rewolucyi, podał teraz do pism publicznych, że jego obwinienie o zdradę kraju, zasadza się tylko na tém jednem słowie: "Mowia...", i wkrótce spodziewa się zyskać uniewinnienie swoje. — Słychać, że w Bruxelli zebrało się także stronnictwo za sprawą króla, na czele którego znajdy się książę P. Dubus de Chisignies dawny kommissarz królewski na wyspie Jawa. — Do Londynu nadeszła wiadomość z Chin, że tam znowu wybuchła rewolucya w północno-zachodnich prowincyach nadgranicznych. — W Dr znie popełnić miano podczas niedzieli 31 października jakieś straszne świętokradztwo; ale szczegóły takowego nie są jeszcze wiadome.

DONIESIENIE LITERACKIE. Do dzisiejszego numeru gazety krakowskiej dołączają się dwa prospikta na dzieła *N. ruszczyca* i dopełniemy dzieł *Krasickiego*; na które przymiemy jeszcze prenumeratę księgarnia *D. E. Friedleina*.